

Inspiratie
voor mensen
die geloven dat
er meer is tussen
hemel en aarde

IK MAG ER ZIJN!

LEVEN IN DE TUIN VAN EDEN

SIMON A. COHEN

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	7
1 Een kennismaking met Quintes	9
2 Visioen	12
3 De priester	16
4 Synchroniciteit: er is meer tussen hemel en aarde	17
5 Quintes vraagt: 'Priester, bestaat God?'	37
6 Quintes maakt keuzes	42
7 Quintes kiest voor de uitdaging	46
8 Quintes volgt zijn gevoel	50
9 De kracht van visualiseren	56
10 Trouw zijn aan je keuze	65
11 Tegenslagen als katalysator	77
12 Ik mag er zijn	84
13 Quintes kiest voor leven, voor gezond leven	90
14 De toekomst terugdraaien	99
15 Vragen over de essentie van het leven	106
16 Religie en geloof, over hemel en aarde en alles ertussenin	124
17 Lijkt de mens op de Eeuwige?	130
18 De quintessens	139
19 Quintes leert zichzelf kennen	147
20 Quintes de activist	154
21 Regelgeving leidt niet tot integer handelen	158
22 Verbinden en depolariseren	169
23 Leven in het nu	177
Nawoord	191
Noten	193

VOORWOORD

Welkom op een reis vol avontuur, zelfontdekking en persoonlijke groei. In dit boek vertel ik het verhaal van Quintes, die je meeneemt naar de ruimte tussen hemel en aarde, waar verrassende samenhangen te ontdekken zijn. Synchroniciteit, de fascinerende samenloop van gebeurtenissen, biedt jou kansen, als je bereid bent ervoor open te staan om jouw leven moeitelozer te maken. Dit boek is geschreven voor die momenten waarin je worstelt met tegenslagen en je niet weet wat je moet doen. Of wanneer je voor persoonlijke uitdagingen staat en je je afvraagt hoe je de uitkomst positief kunt beïnvloeden. Ik hoop dat je inzichten zult opdoen die je met plezier kunt gebruiken.

Tien jaren van verzamelen waren nodig om de inzichten die ik zelf opdeed tot een samenhangend verhaal te verwerken. Het uitwisselen van inzichten heeft niet alleen mijzelf, maar ook anderen verder geholpen en daarom deel ik ze nu graag met jou. Ik moedig je aan om je innerlijke kompas op te zoeken en optimaal te gebruiken tijdens deze reis.

Het verhaal dat ik je ga vertellen is geworteld in duizenden jaren oude kennis uit het Oude Testament. De daarin bekende beschrijving van het paradijs, de tuin van Eden, schetst een wereld van vrede en harmonie, een samenleving zonder vooroordelen. Een wereld waarin we zelf de regie hebben over onze verbondenheid met anderen.

Hoewel ik persoonlijk niet geloof in een macht die velen 'God' noemen, heb ik gemerkt dat de inzichten uit de oorspronkelijke Hebreeuwse teksten universeel begrepen kunnen worden. Dat wordt steeds weer duidelijk als ik gesprekken voer met mensen die andere oude levensbeschouwelijke en godsdienstige bronnen raadplegen.

Vragen zoals het over het bestaan van God, over voorbestemming en vrije wil, lot en noodlot houden jou mogelijk ook bezig. Dan hebben onderwerpen als synchroniciteit, illusie en visualisatie vast ook jouw interesse.

Misschien herken je jezelf in persoonlijke situaties die in dit boek worden besproken. Ik hoop dat dat je steun biedt bij het vervullen van je diepste wensen en het omgaan met dilemma's die je in je leven tegenkomt. Hierbij nodig ik je uit om je eigen pad van zelfontdekking te omarmen en om dicht bij jouw innerlijke bron te blijven om zo zelf de regie te houden.

Simon A. Cohen

DE PRIESTER

Op zekere dag begint Quintes een gesprek met zijn diepe innerlijke bron, de priester. Tijdens zijn visioen heeft hij veel bijzonders gezien en ervaren. Oorzaak en gevolg, succes en de betekenis van tegenslagen, alles lijkt met elkaar verweven door een allesomvattende kracht. Quintes realiseert zich dat niet alleen onze woorden, maar ook onze gedachten een immense invloed hebben op de wereld om ons heen. Het is voor anderen echter moeilijk om te begrijpen wat hij heeft meegemaakt en wat hij nu weet. Daardoor voelt Quintes zich soms eenzaam.

Met een soort innerlijke noodkreet richt hij zich tot de priester, zijn gids: ‘Wat kan ik doen met al deze onthullingen? Wat is het nut van deze diepe inzichten?’

Het antwoord komt zonder aarzelen: ‘Verlies de draad van je werk als vermogensbeheerder niet uit het oog, want dat heeft een belangrijke rol. Terwijl je trouw blijft aan je dagelijkse verantwoordelijkheden, zul je spoedig ontdekken hoe je je nieuwe inzichten en kennis op natuurlijke wijze in je leven kunt integreren.’

Dit brengt een geruststellende glimlach op Quintes’ gezicht. Het laat hem bijna stuteren van opwinding en hij voelt een onweerstaanbare drang om het gesprek voort te zetten.

Quintes vraagt de priester of die de complexe kennis kan vertalen naar begrijpelijke taal. Hij wil kunnen begrijpen dat toeval niet bestaat. Geruststellend nodigt de priester hem uit om zelf de vraag helder te formuleren, zodat het antwoord uit de diepe bron kan opwellen.

Quintes is vastberaden en brengt zijn geest tot rust. Hij concentreert zich op de vraag en laat alle andere gedachten los. Met een kalme stem spreekt hij de woorden uit: *‘Ik kies voor antwoord: bestaat toeval?’*

De stilte om hem heen lijkt nog dieper te worden. Quintes is in afwachting van de wijsheid die uit de diepe bron zal opborrelen. In dit moment voelt hij verwachting, hoop en nieuwsgierigheid. Wat gaat de priester onthullen? Hoe zal hij zijn visioen toelichten? Wat gaat de toekomst hem brengen, en zijn zoektocht naar waarheid en betekenis?

4

SYNCHRONICITEIT: ER IS MEER TUSSEN HEMEL EN AARDE

‘Stel je voor,’ begint de priester, ‘het is een van die dagen waarop alles moeiteloos verloopt, waarop alle stukjes van de puzzel perfect in elkaar vallen. Ken je dat gevoel? Sommigen noemen het toeval, anderen zien er een diepere samenhang in. Hier komt dan het intrigerende concept van synchroniciteit – de wonderlijke samenloop van gebeurtenissen en omstandigheden – om de hoek kijken.

Het leven zit vol mysteriën die ons blijven fascineren en uitdagen. Maar laten we eens iets interessants overwegen: creëren we deze raadsels misschien zelf? Zouden we kunnen erkennen dat deze wonderlijke puzzels eigenlijk helemaal geen raadsels hoeven zijn? Is het mogelijk dat we onbewust de perfecte voorwaarden scheppen voor kleine wonderen om zich te manifesteren?

Het idee alleen al stuurt je gedachten alle kanten op. Zou het kunnen dat we zelf een onzichtbare rol spelen in de verrassende samenloop van omstandigheden en de ogenschijnlijke toevalligheden? Dat we, zonder het te beseffen, onze eigen realiteit creëren? Misschien hebben we meer in de hand dan we denken.’

Oorzaak en gevolg

‘Synchroniciteit is een bijzonder verschijnsel. Veel mensen hebben er ervaring mee. Er gebeurt iets waarvan je denkt: dit kan geen toeval zijn. Het zijn situaties die je het gevoel geven dat zij een speciale betekenis hebben. Mensen gebruiken hiervoor ook wel andere termen, zoals flow en de wet van aantrekking.

De Zwitserse psychiater Carl Gustav Jung constateerde al in 1930 in zijn boek *Synchroniciteit – een beginsel van acausale verbondenheid*³ dat er soms gebeurtenissen plaatsvinden die niet eenvoudigweg door oorzaak en gevolg kunnen worden verklaard. Dus naast het bekende

causaliteitsbeginsel, dat ervan uitgaat dat alles een oorzaak heeft, stelde Jung voor dat er nog een ander principe in het spel is.’

Quintes: ‘Interessant! Dus, als ik het goed begrijp, zijn er situaties waarin er meer aan de hand is dan alleen oorzaak en gevolg? Wat bedoelt u met dat andere principe of die verbondenheid?’

Betekenisvolle samenloop

De priester: ‘Precies. Jung noemde dit nieuwe concept “synchroniciteit”. Het draait om het idee dat bepaalde gebeurtenissen min of meer gelijktijdig optreden en een diepere, betekenisvolle samenhang hebben, zelfs als er geen duidelijke oorzakelijke relatie tussen hen is. Het is alsof het universum op mysterieuze wijze omstandigheden creëert die we nodig hebben.’

Quintes: ‘Klinkt als een soort kosmische samenzwering! Heeft u een voorbeeld van wat Jung bedoelde?’

De priester: ‘Zeker, laten we zeggen dat je steeds aan een oude vriend denkt en plotseling belt hij je, terwijl je elkaar al lange tijd niet hebt gesproken. Volgens Jung zou dat geen louter toeval zijn, maar eerder een synchroniciteit – een betekenisvolle samenloop van gebeurtenissen die te maken heeft met een soort verbondenheid. En niet direct met oorzaak en gevolg.’

Quintes: ‘Dat is echt intrigerend! Dus, wanneer wordt een gebeurtenis beschouwd als synchroniciteit en niet alleen als toeval?’

De priester: ‘Jung suggereerde dat hoe meer van zulke “toevalligheden” zich voordoen en hoe groter de overeenkomsten en precisie tussen gebeurtenissen zijn, des te minder waarschijnlijk het is dat ze louter toevallig zijn. Met andere woorden, als er sprake is van een opvallend patroon of een betekenisvol verband tussen gebeurtenissen, dan zou je kunnen beginnen te denken aan synchroniciteit.’

Quintes: ‘Maar wat gebeurt er als we geen duidelijke oorzaak kunnen vinden voor die gebeurtenissen?’

Met elkaar verweven gebeurtenissen

De priester: ‘Dat is het interessante deel. Jung merkte op dat het niet alleen gaat om het ontbreken van een bekende oorzaak, maar ook om het idee dat onze menselijke verstandelijke capaciteiten misschien niet in staat zijn om zo’n oorzaak te bevatten. Het zou kunnen betekenen dat er een diepere, onzichtbare samenhang bestaat die ons rationele begrip te boven gaat.’

‘Ik begin Jung steeds beter te begrijpen,’ zei Quintes, zijn woorden zorgvuldig kiezend. ‘Dus in feite gaat het erom dat sommige gebeurtenissen op een mysterieuze manier met elkaar verbonden zijn, zelfs als we geen logische oorzaak kunnen vinden.’

‘Precies, Quintes, dit is een heldere samenvatting. Met het idee van synchroniciteit nodigt Jung ons uit om verder te kijken dan strikte causaliteit, en open te staan voor de mogelijkheid dat er meer speelt in het universum dan we kunnen bevatten. Het voegt een vleugje magie toe aan hoe we de wereld om ons heen zien.’

Quintes wordt blij als hij de woorden van de priester in zich opneemt. ‘Nou,’ begint hij, ‘ik moet zeggen dat dit me echt aan het denken zet. Jung brengt het als een soort raadselachtig web van gebeurtenissen die op de een of andere manier met elkaar verweven zijn. Maar tijdens mijn visioen zag ik altijd de causaliteit in de verbanden, hoe ingewikkeld ook, alleen is het vaak zo complex dat ik het niet kan beschrijven.’

De priester reageert begrijpend. ‘Klopt, Quintes. Het is een web van draden die allemaal tegelijkertijd en ongelijktijdig – in verleden en toekomst – verbonden zijn. Een patroon dat ons gewone begrip van tijd en oorzaak tart.’

Leven in het nu

Quintes probeert zijn gedachten te ordenen. ‘Dat is nu precies zoals ik het visioen iedere dag heb ervaren.’ Zijn stem fluistert bijna van opwinding. ‘Dank u wel, priester. Dit is de beschrijving waar ik naar heb gezocht.’

De priester spreekt bemoedigend. ‘Jij leefde in het nu, waar verleden en toekomst tegelijk plaatsvinden. Daarom kon jij de verbindingen tussen oorzaak en gevolg zien. Het was alsof je een glimp opving van de diepere lagen van het universum, waar alles met alles is verweven.’

Quintes voelt dat zich een warmte van begrip en verbondenheid in hem verspreidt. ‘Ik begrijp het nu,’ zegt hij zachtjes. Hij geniet van deze nieuwe helderheid. ‘En het is alsof de sluier van het mysterie een beetje is opgelicht.’

Luisteren naar je intuïtie

Quintes voelt alweer een nieuwe vonk van nieuwsgierigheid opvlammen. ‘Maar hoe kunnen wij dan invloed uitoefenen op die synchroniciteit, op die wonderlijke gebeurtenissen?’

QUINTES VRAAGT: 'PRIESTER, BESTAAT GOD?'

Quintes worstelt om zich de verklarende details uit het visioen te herinneren, vooral als het gaat om het begrijpen van de rol van God in dit immense universum. Zijn verlangen naar helderheid leidt tot een directe en bondige vraag aan de priester: 'Priester, bestaat God eigenlijk wel?'

De priester is bedachtzaam: 'Dat is een hele lastige, maar ook belangrijke vraag, Quintes. Weet jij hoe God eruitziet? Ben jij in staat om God te beschrijven?'

'Natuurlijk niet,' reageert Quintes enigszins verbolgen.

De priester: 'Waarom noemen we hem dan God en spreekt men over "onze Heer"? Is het wel een man? Waarom is God geen vrouw of allebei of onzijdig? Weet je, de oorsprong van de uitdrukking "God" is eigenlijk heel interessant.'

Ontstaan van aanduiding 'God'

De priester raadt Quintes aan om eens aan verschillende geestelijke leiders, zoals een predikant of een rabbijn, een imam of een hindoe-priester, te vragen waar het woord 'God' vandaan komt.

Quintes gaat op pad en legt de vraag voor aan vrienden, kennissen en geestelijk leiders, maar niemand heeft een antwoord. Uiteindelijk spreekt hij een bevriende predikant en die belooft hem het aan een bevriende etymoloog te vragen. Na enkele dagen krijgt Quintes op schrift het antwoord.

De oorsprong van het woord 'God' ligt zeer waarschijnlijk in het Proto-Indo-Europees, een oude taal die overal ten westen van de Oeral werd gesproken rond 2500 jaar voor onze jaartelling. Het woord 'God' is afgeleid van het woord heud, dat 'aanroepen' betekent. In het Oergermaans werd het geud: 'wat wordt aangeropen'. Dus de uitdrukking 'God' is eigenlijk onzijdig.⁹ Quintes staart met verbazing naar de uitleg en het onverwachte antwoord.

De priester zegt daarop: ‘Ja, het woord “God” is als een roep, een aanroep naar het onbekende.’ Hij vervolgt op een ernstige toon: ‘Maar wat ik je nu ga vertellen, Quintes, zal je misschien nog meer verbazen. Als priester kan ik eigenlijk niet bidden tot “God”, omdat het woord zo’n immense lading heeft gekregen. Ik weet niet tot wie of wat ik spreek, wanneer ik dat woord gebruik. En de inhoud van gebeden? Dat is een zoektocht waar we later op terugkomen.’

‘Mijnheer’

Quintes krijgt maar kort de tijd om dit allemaal te verwerken. De priester gaat alweer verder: ‘Graag wil ik met je delen hoe ik als priester denk over God en waarom ik soms twijfels heb bij het gebruik van de hoofdletter G.

Als ik praat over God, krijg ik soms het gevoel dat ik praat over een zelfgemaakte idee, een soort beeld dat ik zelf heb gecreëerd, een soort afgod. Het idee om God met een hoofdletter te schrijven, komt voort uit respect van en voor de vele gelovigen. Maar als je erover nadenkt, is het best vreemd dat we de schepper van de mens God noemen, terwijl het woord zelf door mensen is bedacht.

Het woord God komt eigenlijk niet voor in het Oude Testament. In plaats daarvan, zoals ik al eerder vertelde, vinden we de Hebreeuwse letters JHWH, die eigenlijk geen naam vormen, maar eerder een combinatie zijn van vier medeklinkers. Het is als een puzzel: we moeten er zelf klinkers tussen zetten om het uit te kunnen spreken. Zoals sommige vriendelijke mensen aan de deur dit doen en zichzelf Jehova’s getuigen noemen.

In de originele oude Hebreeuwse geschriften zijn er echter geen klinkers. De letters JHWH worden in het Hebreeuws uitgesproken als *Adonaj*, wat wordt vertaald als ‘mijn heer’. Maar dit gaat eigenlijk voorbij aan de diepe betekenis ervan. Het is meer dan alleen ‘mijn heer’. Het verwijst naar de universele kracht die een verbinding heeft met de mensheid op aarde en het verleden, het heden en de toekomst omvat.¹⁰

Quintes, herinner je je het visioen dat je had? Het was werkelijk prachtig om te zien hoe deze altijd bestaande kracht gewoon allesomvattend is. Dat zit in het Hebreeuwse woord *Adonaj*.’

DE KRACHT VAN VISUALISEREN

Quintes weet ondertussen – en heeft het zelf ervaren – dat visualisatie invloed heeft op de wereld om hem heen. Toch wil hij er nog wel meer over weten. Hij zoekt contact met de priester voor meer uitleg.

Effecten

‘Priester, ik vraag me af wat er precies gebeurt wanneer ik iets visualiseer en welke effecten dit heeft op mijn omgeving.’

De priester: ‘Visualisatie zet een proces in gang waarbij je uitdagingen en obstakels tegenkomt. Dat kunnen tegenslagen zijn in je leven of simpelweg drempels, als ze minder ingrijpend zijn. Ook de uitkomst dient zich vaak onverwacht aan.

Laat me dit toelichten. Het heeft te maken met de universele samenhang om ons heen. Als we onze keuzes via visualisatie versterken, brengt dat veranderingen teweeg waardoor de toekomst zich gaat aanpassen. Denk weer aan die knikkers in een glazen kom, die ik heb genoemd toen we het hadden over synchroniciteit.

Het fenomeen synchroniciteit verandert de balans in onze omgeving voortdurend. Op elk moment ontstaat er herschikking, vooral voor de persoon die de visualisatie heeft geïnitieerd – laten we diegene X noemen. De veranderingen die X teweegbrengt, beïnvloeden alle directe verbindingen in het onzichtbare menselijke netwerk.

Als centraal punt van deze veranderingen ontvangt X van alle kanten nieuwe reacties en impulsen. Hierdoor ontstaat een nieuwe situatie die kansen biedt om de visualisatie te realiseren. Maar X zal eerst een aantal hobbels moeten nemen – die zich vaak manifesteren als de genoemde drempels of tegenslagen. En weet, Quintes, veel mensen visualiseren en brengen dagelijks veranderingen teweeg in de bestaande samenhang. En het systeem herstelt zich voortdurend naar een nieuwe balans. Dit proces gaat continu door.’

Tegenslagen

‘Drempels en tegenslagen, Quintes, zijn eigenlijk kansen om verder te groeien. Je zou ze kunnen zien als springplanken naar nieuwe levensfasen. We brengen ze doorgaans zelf op ons pad door bewuste visualisatie, doordacht en in het hier en nu. Dat heeft diepe impact, zoals we zo meteen zullen zien aan twee concrete voorbeelden uit jouw eigen leven. Onthoud wel: visualiseren brengt verantwoordelijkheid met zich mee. We zetten onszelf aan het werk en moeten de uitkomst verdienen.’

Gemiste kansen

‘We communiceren voortdurend, Quintes, vaak zonder het zelf door te hebben. Hoe vaak twijfel je aan je eigen kunnen? Die twijfels kunnen de doelen die je hebt gesteld met visualisatie, blokkeren. Het is belangrijk om te begrijpen dat er een verschil is tussen de gevolgen van visualisatie – zoals drempels en tegenslagen – en de gevolgen van onzekerheid, die ik beschouw als gemiste kansen. Laat me je een voorbeeld uit jouw eigen leven geven.

Je begon je loopbaan als financieel adviseur in de bankwereld en was gespecialiseerd in beleggingsadviezen. Je deed het goed: had tevreden cliënten en een tevreden bankdirecteur. Je begon te beseffen dat advertenties in beleggersbladen een schijn van belangenverstrengeling met zich meedragen. Journalisten kunnen niet objectief schrijven over producten die adverteerders aanprijzen. Jouw ideaal was een tijdschrift voor beleggers zonder advertenties. Dit idee is uiteindelijk werkelijkheid geworden door een reeks gebeurtenissen.’

Negatieve krantenkop

‘Je startte je eigen onderneming om particuliere beleggers te adviseren over beleggingen op de beurs. Je begon met niets en elk jaar zag je de omzet groeien. Op een dag belde een kennis je op met het nieuws dat je genoemd werd in een landelijk magazine, zij het met een negatieve connotatie. De kop van het artikel luidde: “Wees voorzichtig met Quintes’ adviezen”.’

Quintes onderbrak de priester: ‘Ja, ik schrok er enorm van. Maar de inhoud van het artikel bleek eigenlijk niet zo negatief te zijn. Het ging over geleend geld in laaggenoteerde obligaties beleggen, die bij aflossing tegen honderd procent een mooie koerswinst opleveren. De rente van de lening was aftrekbaar van het belastbaar inkomen en de koerswinst

werd niet belast. Dit verschil in fiscale behandeling van rente versus koerswinst werd betwist door de redacteur van het artikel.

Een dag later belde ik de redacteur op en vroeg waarom de kop van het artikel zo scherp was, terwijl de inhoud dat niet was. Hij antwoordde: “We willen dat mensen het lezen, dus we hebben een pakkende kop nodig.” Hij stelde voor dat ik een ingezonden brief zou sturen, wat ik al van plan was. Uiteindelijk nodigde de redactie me uit om een column te schrijven over beleggen in aandelen van mijnbouwondernemingen in Zuid-Afrika, waarover ik een analyse had gemaakt. Dit bracht me in contact met de uitgever van het blad dat het negatieve artikel had gepubliceerd. Kort daarna vroeg de uitgever me om een uitneembare bijlage over beleggen te schrijven.’

Katalysator

De priester: ‘Je ziet wel dat jouw redactionele bijdragen aan dat tijdschrift en het contact met de directeur-uitgever niet tot stand gekomen waren zonder dat artikel met die ‘foutieve’ kop. Dat artikel was een nare ervaring en betekende een flinke tegenslag, maar het opende wel de deur naar nieuwe kansen.’

Quintes: ‘Hoe vreemd kan het lopen.’

De priester vervolgt: ‘Dit is precies wat ik bedoel: die tegenslag was een echte uitdaging voor jou. Het is niet gemakkelijk als een bekend tijdschrift negatief over je schrijft. Maar het heeft uiteindelijk geleid tot positieve ontwikkelingen, zelfs een open deur naar de uitgever. En het eindigde daar nog niet, Quintes.’

Jouw ideaal was nog steeds een advertentievrij beleggersblad dat alle schijn van belangenverstrengeling vermijdt. En dat is ook werkelijkheid geworden. Het was geen gemakkelijke weg, maar ik geloof dat de katalysatoren hiervoor dat artikel en de daaruit voortvloeiende connectie met de uitgever waren.’

Quintes: ‘Ja, als u het zo samenvat, klopt uw conclusie.’

De priester: ‘Wees ervan overtuigd dat je nog vaker gebruik zou moeten maken van visualisatie, Quintes. Je lijkt nog steeds niet volledig overtuigd van wat je hebt ervaren en gezien, daardoor laat je kansen liggen. En als je de kennis die je hebt niet benut, zul je uiteindelijk tegen een muur aanlopen. Het kan zelfs zover gaan dat je ziek wordt, omdat je jezelf hebt geprogrammeerd om je idealen te realiseren, maar dit proces zelf blokkeert.’